

Ν. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ - ΤΕΡΨΙΣ

1899

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ. ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ; Έκ τῶν Γαλλικῶν. Σύντχ. ὑπὸ
Σ. Κ. — JULES LEMAIRE. ΕΛΛΗΝ. Έκ τῶν Γαλλ. σύντχ. ὑπὸ Η. Α. Γεωργιάδου. —
ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ Περὶ Θιλάσσιαι. — Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΥΙΟΣ Διήγημα ἐκ τῶν Ἀγ-
γλικῶν ὑπὸ Σ. Σ. Πρωτοψάλτη. — ΠΟΙΚΙΛΑ. — ΠΑΙΓΝΙΑ. — ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΛΙΝΔΛΟΥ,
BALDWIN, Μ. Α. ἐκ τῶν Γερμ. σύντχ. ὑπὸ Κ. Βεζυρούλη, καθηγητοῦ. — ΜΑΘΗΜΑ-
ΤΙΚΑ. — ΛΥΣΙΣ τῶν ἐν τῷ 4ῳ βολυκαίῳ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ. ὑπὸ Ν. Δ.
Σπετσεροπούλου. — Λύσις ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ἐπὶ τῶν Προβλῶν ὑπὸ τῆς Τετραγωνικῆς Ρί-
ζης τοῦ Χ. — ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ὑπὸ Ν. Σπετσεροπούλου. — ΑΛΓΕ-
ΒΡΑΣ ὑπὸ Η. Παπαζαφειροπούλου. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΘΗΝΑΙ, ὉΔΟΣ ΣΚΟΠΕΑ 30Α

N. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΑΡΩΜΗ
 ἑκ μισθία προσλ. Δρ. 8
 διὰ τοῦ μαθητῆ * 0
 * Ἐλάμνος καὶ τσίμ-
 νος ἀνάλογα.

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ—ΤΕΡΤΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
 δις τοῦ μηνός.

ΔΙΕΦΘΥΝΕΙΣ
 ὄδος κενούφθ : 30 Λ

ΜΑΡΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΛΑΦΑΓΕΤ

Τὰ ὄνόματα τῶν κυριῶν Λαφαγίτ, Σιδωνί, καὶ Μαιντινόν, ἐκπροσωποῦσι κατὰ τὸ ΙΖ' αἰῶνα, ἕως εἰς τὸν ἑχριστοῦ αἰῶνα τῆς Γαλλίας, τὴν φιλολογικὴν ἀΐσαν τῶν γυναικῶν. Αἱ κυρίαι αὗται εἰ καὶ διαφόρου χαρακτῆρος καὶ ποιήματος, ἦσαν αἱ πάσαι ἄλλης γυναικίαι κἀλλίον γράφουσαι τὴν Γαλ. γλῶσσαν.

Ἡ Μαρία Μαγδαληνὴ κήμασσα Λαφαγίτ, ἐγεννήθη τῷ 1634, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀπὸρ εὐπαίδευτος, βοηθούμενος ὑπὸ τῆς μητρὸς τῆς διήλθων τὴν πρώτην αὐτῆς ἀνατροφήν. Διέτριψε δὲ μεταξὺ τῶν λοιπῶν γυναικῶν, οὐχὶ διὰ τῆς εὐφυΐας, ἦτοι ἦτο τὸ δώρημα πολλῶν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς μαθησιας, ἣς ἐστειροῦντο αἱ πλείους.

Νεωτέρα τῆς φίλης αὐτῆς κυρίαι Σιδωνί κατὰ πῶτε ἢ ἐξ ἴτης, προσέθηκαν, ὡς ἐκείνη εἰς τὴν φυσικὴν βαθύτητα, τὴν καλλιέργειαν τοῦ ποιήματος. Χρονολόγος τῆς λέγει, οἱ μὲν τὰ πέντε μῆνας, ἀπὸ ἤρξετο μεθίνοιον τὴν Λατινικὴν, ἐγνώριζε ἐκ ταύτης πλείωτερα τοῦ διδασκάλου αὐτῆς ἦτο δὲ οὕτω μετρίωρον, προσέθει, ὥστε ἐάρηκε τὰς γνώσεις τῆς ἀπὸ τῶν λοιπῶν κυριῶν, ἵνα μὴ τὰς προσβάλλῃ.

Ἡ κατὰ κήρ ὑπανδρεῖθη εἰκοσάτις τὸν κόμητα Λαφαγίτ, εἶχε δὲ σπουδαστὰ συνδέθη μετὰ τῆς ἑξορίστου βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας

καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Ἑρρίετης, εὐσεβειῶν εἰς Παρισίαι. Ὅτι δὲ ἡ τελευταία αὐτῆς ἐγένετο σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου ΙΔ' ὀνομασθεῖς τῆς Ὁρλεάνης, ἀνεμνήθη τῆς παιδικῆς αὐτῆς φίλης καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν πλησίον τῆς ὡς κυρίαι τῆς αὐτῆς. Ἡ κυρία Λαφαγίτ εἰ καὶ κατὰ ἔκτα ἴτην προεβύτη τῆς ἑγερμένης, οὕτω καλῶς ἐγένετο εἰς ἀρίστης αὐτῆς, ὥστε ἦτο ἡ μάλιστα ἐννοουμένη μεταξὺ τῶν κυριῶν Ζῶσα δὲ ἐν μέσῳ τοῦ θεάτρου ἐκείνου ὡς ἀπλοῦς θεατῆς, οὐδέποτε ἐξήχησε τὸ διὰ λέξις καὶ ἀπίφρασι πάντοτε τὸ δῶρον ἀφορμῆς σακιδίου, ἕπιρ δὲ τὴν ἐπιχρῆν ἐκείνη, ἦτο θίμα οὕτως εἶναι θαυμασμοῦ.

Ἡ κυρία Λαφαγίτ, ἐν ἐξορίστῳ πρὸς τὴν ἐπιστολογραφίαν τὴν εἰσὶν, ἦν εἶχε ἡ κυρία Σιδωνί, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῆς τελευταίας ταύτης, γνωρίζεται τὴν γλακίαν καὶ εὐφραντικὴν κήμασσα, ἥς ἡ εὐθυμία ἦτο ταύτης, ὥστε ἡ κυρία Σιδωνί τὴν ἀποκαλεῖ Θεῖον πνεῦμα κατέχει δὲ διὰ τῶν ἔργων τῆς ἀραλῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Γαλλικῶν γραμμάτων θίμα. Κατὰ τὴν ΙΖ' ἰακοντασταχίδα, καθ' ἣν ἡ συγγραφή τῶν αἰκῶν, ἡ τοῦ συρμού, ἡ κυρία Λαφαγίτ ἔγραψε τὴν τῆς κυρίαι Σιδωνί μετὰ πολλῆς χάριτος ἀλλὰ πρὸ παντός θεωρεῖται ὡς ἀκαμωρῶστα τὸ μεθίστημα. Ἀπαλλάξασα αὐτὴ τῶν ἰακῶν ἑρσιῶν καὶ τῶν τερατιῶν περιπετιῶν, ἐπέστηκε διὰ τοῦ αἰσθηματος τῆς λεπτότητας καὶ κοσμητικῆς, ἡ δὲ πραγματικῶς δὲ Κλιθ τῷ 1678 ἐκδοθεῖσα ἐγκαινιάζει τὴν μέθον. Αἱ ἀτελεύτητοι σύζυγῆται, αἱ ἀδελφίδαι

καρπύκοι, σί γιγαντόεις καταστρεφαί, αει-
 νεισ ὑπέρβαν ἢ ὄβρα τῶν προγενεστέρων συγγρα-
 φῶν, εἰσέρχων, καὶ γλώσσα ἐκ τῆς καρδίας
 ἀπορρέουσα, εἰκόνας ἀληθείς, αἰθέριον ἀπέθαν
 καὶ εὐγενεὶς ἐκδιδρασαν τὸ εἶναι μνηστούριμα.
 Εἶνε δὲ τὸ ἔνω ἔργον ἀπεικόνισις τῶν λαμπρῶν
 ἡθῶν τῆς αὐτῆς τῶν Βασιλέων, τῆς κατὰ πολὺ προ-
 εγγυζούσης πρὸς τὴν τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. Πλὴν
 τῶν μνηστούριματων τῆς ἡ κ. Λαφαγίτ ἄρχει
 καὶ ἱστορικά τινα ἔργα, μεταξὺ τῶν ὁποίων
 διακρίνεται ἡ Ἱστορία τῆς ἐπιστοπίας Ἐρρίτης
 τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἔργον ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ εἶνε
 πάντοτε ἀπλοῦν καὶ χάριον ἐν ταύτῳ.

Ἡ γλώσσα καὶ τὸ ὄρον τῆς κ. Λαφαγίτ
 διάφορον τοῦ τῆς κ. Σιδωνί ἕνεκα τοῦ χαρα-
 κτητικῆς αὐτῶν, ἀκριβοῦ μὲν τῆς ἀκριβοῦς
 χάριτος, τῆς ἰσθμίου φαντασίας, τῆς λαμπρό-
 τητος καὶ ζωηρότητος τοῦ πνεύματος τῆς φιλίας
 αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ ἑμβριθὲς καὶ εἰκόνας τῆς κ.
 Λαφαγίτ ὄρον εἶνε ἀνὰ καὶ ἔνω καλλιοῦς. Ἡ
 χάρις καὶ ἡ εὐγένεια τῆς γαλλίας ἐπιστομῶνται
 εἶνε μᾶλλον διὰ τῆς κυριαρχίας καὶ τῆς καθέρ-
 τητος τῆς γλώσσῆς τῆς κ. Λαφαγίτ, ἧς ἀ-
 γραφῶσα τὴν ἀλήθειαν καὶ ἔχουσα τὴν καρδίαν
 εὐαίσθητον καὶ τὸ πνεῦμα ἱερῶν, ἔνε μίγμα
 γλυκύτητος καὶ ἄλγους, μέλιγγυλλίας καὶ φρο-
 νήτιος.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆς Δεσποίνης ἡ κ. Λα-
 φαγίτ ἀπεσπάρη τῆς αὐτῆς στερηθείσα δὲ τοῦ
 τοῦ ἔργου ἐν ἡ ἐν μοναστή, σπανίως ἐπιστοι-
 πομένη τὰ θρησκείῃ ἀκέραια, Λουδοβίκος
 ΙΔ', ἀγαπῶν τὴν εὐνομήνῃ τῆς εὐνομῆς τῶν
 περιποιητῶ αὐτῆν ἰδιοζύντως καὶ πολλοῖς τοῖς
 περιήγαγον ἐπὶ τῆς ἀμάτης τοῦ, ἑκατόνων αὐτῆ
 τῆς καλλιοῦς τῶν Βερβαλλιώων. Ἀλλ' ἡ ἔργον
 αὐτῆς ἀπεσπάρη ἐφθίμετο. Ἐπὶ εἰκόνας εἶ ἔνε
 ὁ βίος τῆς ἀπὸ τῆς βαρῆς παρατοῦ. ὅστις βασιλεὺς
 τὴν κατέφθινε.

Ζῶσα ἐν τῇ ἐξοχῇ ἀπέφηνεν ἐπὶ τοσοῦτον
 τὸν κόσμον, ὅστε οὐδ' αὐτῆς τῆς φιλίας τῆς
 ἔδρατο εἰς τοιαύτην εὐδυναμίαν εἶχε φθασεῖ,
 ὅστε οὐδὲ ἀφίλει, οὐδὲ ἀπεκρίνετο ποσῶς. Ἀλλ'

ἐν ταύταις κατὰ τὸ θέτημα τοῦτο, καθ' ὃ ἡ
 κ. Σιδωνί γράφει, ὅτι ἔνε τοσοῦτον κεντηρικῆ
 ὅστε οὐτε καλὴν εἶκο, οὐτε καλὴν ἡμέραν ἡ-
 ὄνατο εὐ εἶπε, ἔγρηθη τὸ ἔνω μνηστούρι-
 μνηστούριμα, ἔργαζομένη εἰς αὐτὸ εὐατα καὶ
 ἡμέραν. Δέκα δὲ καὶ εἶ ἔνε μετὰ τὴν ἔδρατον
 τοῦτου ἑκατόντητον τὸν βίον, εἶνε ἑστραμμένη πρὸς
 τὴν θρησκείαν. Ἐνε ἔνε πρὸ τοῦ θανάτου τῆς
 ἔργον πρὸς τὴν φιλίαν τῆς κ. Σιδωνί μακρῶν
 ἐπιστολῆς, εἶνε ἡν τῆ ἔλεγε πρὸς τὴν ὁποιοῦν
 τῆς εἰς τὸ θέτημα τοῦ Θεοῦ τὸ εὐ ὑποφέρει,
 ταλευτῆ δὲ εἶνε τῶν ἔλεγε γραμμῶν «Πιστεύω
 πολυαγαπητῆ μου, ὅτι εἶνε τὸ πρόσωπον, ὅτι
 μᾶλλον ἡγάπησα ἐν τῇ κόσμῳ. Κατέλιπε εὐ
 τὴν ζωὴν τῇ 1693, ἐν μίση γενναῆς θλίψεως
 διατεθῆσασα μέχρι τέλους τὴν εὐγένειαν τῆς ἀρι-
 τῆς καὶ περιβαλλομένη ὑπὸ ἀγάπης, ὑπολήψεως
 καὶ παιδαγωγῶν.

ΔΙΚΑΤΕΡΝΙΑ ΖΑΡΚΟΥ

ΚΑΜΙΛΛΟΥ ΦΛΩΜΜΑΡΙΩΝΟΣ (*)

ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ

II

Ἡ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Ἐν τῇ θεολογίᾳ εἶ φάινεται ἀποχρῶντο ὑπὸ
 τῆς μακρῆς Ἀρατοῦ, ἐν ἀνάμειξον Κυνόμορον
 (τόρον τοῦ κινῶ). ἐν ἡ μεγάλη Ἀρατοῦ ἀναμο-
 ζομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἑλίαν, ἔργαζομένη
 εὐγένειαν εἰς αὐτοῦς.

Οἱ Ἑβραῖοι ἰσχυροῦν εἰς τὴν Βίβλον τῶν,
 τὴν μεγάλην Ἀρατον Ἀσχ, τῆς Πλεισίδους
 Κυμῶν, τὸν Ὀρίων Κεζῶ τὸν κατ' ἔλεγχον
 ἀπειρομῶν, τὸν Ἀράκοντα Νεκδῶν εἰκόνας ὁ
 λαμπρότερος ἀστὴρ ἔδρατο τὴν βέρων πῶν
 καὶ τῆς διαμοῦς τοῦ Ἡλίου εἰς τὴν Ζωδιακῶν
 Μαζορῶν. Οἱ Ἑβραῖοι πρὸς τὸν Ἀργαστῶν

(*) Σωζῆμα εἰς φάλλον ὄρον.

φάλλον τὴν στοιχειώδη αὐτῶν ἰσχυροῦν. Οἷον
 εἶ ἔλεγεθῆρον τῆ ἀστρνομίαν τῶν μετὰ τοῦ
 Ἐρμού, αὐτοῦς ἔδρατον ὑπέρβαν πρὸς τὸ ἔνε
 3,400 π. X. Τῷ 2887 ἔλεγετο ἡ μεταρρῶ-
 μισις τοῦ ἡμερολογίου αὐτῶν διὰ πρῆβησις ἡ
 ἡμερῶν εἰς τὰς 360 καὶ μόνον μετὰ περιέλευσις
 πολλῶν αἰώνων ἡ παρατήρησις τοῦ Σόφου τοῦ
 λαμπροτέρου ἀστρου τοῦ οὐρανοῦ, αὐτοῦς δι-
 τήρησαν τὸ αἰγυπτιακὸν ὄνομα, τῶς ἀπέδιδεν
 ὅτι τὸ ἔνε ὄνομα εἶνε ἀκριβῶς εἰς 365 ἡμε-
 ρῶν, ἀλλ' εἰς 365 καὶ ἐνὸς τετάρτου.

Αἱ ἀρχαῖαι ἀστρνομικαὶ παρατηρήσεις, φαί-
 νεται ὅτι ἔργαζομεθα ἐπὶ αἰρέματι, εἶνε κατόν
 πρὸς διατήρησις ἔφηνον. Ὁ Σελίαν εἶνε πρὸς
 αὐτῶν (φασικὴ Ζητήματα IV, 3), ἐλεχάτος εἶνε
 ἀναυρίθησαν τοιαῦτοι δυστυχῶς αἰ ἰπασοστάσις
 τῶν Ἀυτοκρατοριῶν, αἰ πύλας καὶ αἰ μετανα-
 στεύσεις ἔργαζομεθα θέρβη καὶ ἰπέρβη μακρῶ
 ἐκατόματα ἐν τῇ ἡσυχίᾳ μέλεις τῶν ἰσχυροῦ
 μῶν. Ἡ ἱστορία μετ' ἔλεγε πολλοῖς ἔλεγε
 εὐγένειαν εἰς ἰσχυροῦς πύλας αὐτοστροφῆς μη-
 μῆσις, βιβλίον, βιβλιοθηκῶν, διαταχθείς ὑπὸ
 βαρβάρων στρατιωτῶν. Οἷον εἶνε ὁ Πτολεμαῖος
 συνίγραψεν τὴν Ἀστρνομίαν τῶν μετὰ τῆς ἀρχῆς
 τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐν ἔνε ἄλλες διατε-
 ρηθείς παρατηρήσεις, ἀπὸ τῆς τῶν Καλλίον
 προγενεστέρων, τῆς ἔλεγεθῆρον τοῦ Ναδου-
 ριανῶ αὐτῶν, ἀρχαῖου ἀπὸ τοῦ ἔνε 747 π. X.
 Ἡ ἀρχαιότης παρατήρησις, ἡ ἐλεχάτος εἶνε
 ἡ ἐλεχάτος πύλας, γενόμενης τῷ 2887 ἔνε τῆς
 ἰσχυροῦς ἐλεχάτος, 19 Μαρτίου 721 π. X. Ἐνε
 τότε ἔλεγε ἔλεγε τὴν ἀρβησις τοῦ Σόφου,
 περίοδον εἰς 18 ἔνε καὶ 11 ἡμερῶν, κατὰ τὴν
 ὁποῖον αἰ ἐλεχάτος τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς πύλας
 ἰπανίγγονται κατὰ τὴν αὐτῆν τάξιν.

Ἡ πρώτη ἰσχυροῦς πύλας τῶν Ἑλ-
 λήνων ἔλεγεθῆρον ὑπὸ τοῦ Θάλητος Μεγιστοῦ περὶ τὸ
 ἔνε 640 π. X. Αἱ σημεριναὶ ἀπειροῦς τῆς οὐρα-
 νῶν εἰς πάντε ζῶνας ἔλεγεθῆρον εἶνε εἰς τὴν
 σχολῆν ταύτην.

Ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ὅτι εἰς αὐτῆν παρα-
 τήρησις καὶ ἔλεγεθῆρον αἰ ἐλεχάτος καὶ ὅτι εἶ

Θάλης ἔλεγε ἀρβησις πρῆβησις τὴν γενόμενην
 κατὰ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 610, ἔνε ἀκριβῶς
 ἔλεγε χῶρον κατὰ τὴν μάχην μεταξὺ Μήδων
 καὶ Περσῶν, καὶ ἔλεγε τὸ εὐτόχημα εἰς περι-
 ποῖση τὸν πόλεμον διὰ τοῦ πρῆβησις, ἐν ἔλεγεθῆρον
 εἰς τὸν εἶνε στρατοῦς.

— Ὁ Πτολεμαῖος φάινεται, ὅτι ἔνε μαθη-
 τῆς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πρῆβησις Ἀλεξανδρινῆ σχολῆς ἔλεγε τῆ
 ἀστρνομίαν πύλας πύλας παρατηρήσις, ἀπὸ
 τῆς τοῦ Ἀριστοῦ καὶ τοῦ Θεομαχῆρος κατὰ
 τὸ ἔνε 295 π. X. μέχρι τῶν τοῦ Ἰσχυροῦ.
 ὅστις τῷ 130 πρὸ τῶν νεωτέρων χρόνων ἔλεγε
 μῆσις τὸν πρῶτον κατάλογον τῶν ἀστρῶν,
 ὅστις διατερήθη μέχρις ἔνε καὶ ἔνε τῆν μα-
 θηματικῆν Ἀστρνομίαν καὶ μέχρι τῶν ἔλεγε
 τῶν Ἀυτοκρατοριῶν, αἰ πύλας καὶ αἰ μετανα-
 στεύσεις ἔλεγεθῆρον θέρβη καὶ ἰπέρβη μακρῶ
 ἐκατόματα ἐν τῇ ἡσυχίᾳ μέλεις τῶν ἰσχυροῦ
 μῶν. Ἡ ἱστορία μετ' ἔλεγε πολλοῖς ἔλεγε
 εὐγένειαν εἰς ἰσχυροῦς πύλας αὐτοστροφῆς μη-
 μῆσις, βιβλίον, βιβλιοθηκῶν, διαταχθείς ὑπὸ
 βαρβάρων στρατιωτῶν. Οἷον εἶνε ὁ Πτολεμαῖος
 συνίγραψεν τὴν Ἀστρνομίαν τῶν μετὰ τῆς ἀρχῆς
 τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐν ἔνε ἄλλες διατε-
 ρηθείς παρατηρήσεις, ἀπὸ τῆς τῶν Καλλίον
 προγενεστέρων, τῆς ἔλεγεθῆρον τοῦ Ναδου-
 ριανῶ αὐτῶν, ἀρχαῖου ἀπὸ τοῦ ἔνε 747 π. X.
 Ἡ ἀρχαιότης παρατήρησις, ἡ ἐλεχάτος εἶνε
 ἡ ἐλεχάτος πύλας, γενόμενης τῷ 2887 ἔνε τῆς
 ἰσχυροῦς ἐλεχάτος, 19 Μαρτίου 721 π. X. Ἐνε
 τότε ἔλεγε ἔλεγε τὴν ἀρβησις τοῦ Σόφου,
 περίοδον εἰς 18 ἔνε καὶ 11 ἡμερῶν, κατὰ τὴν
 ὁποῖον αἰ ἐλεχάτος τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς πύλας
 ἰπανίγγονται κατὰ τὴν αὐτῆν τάξιν.

Αἱ ἰπέρβησις τῶν βαρβάρων, ἡ ἀναστάσις
 τῶν λαῶν καὶ ἡ ἐλεχάτος εἶνε τῶν μαθησῶν
 ἔλεγεθῆρον τὴν διακρίσις τῶν ἔλεγεθῆρον τοῦ ἀ-
 θρησκείαν πνεύματος καὶ τῆς μελέτης τῆς φῆ-
 σις. Ἐνε πύλας εἰς τὰς χῶρας, τῆς μὴ χρι-
 στιανικῆς, εἶνε εἰς τὸν Ἀραβῶν, εἰς τὸ Βαγδά-
 τῶν καὶ εἰς τὸ Κεῖρον, ἡ ἀστρνομία ἔλεγεθῆρον
 εὐγένειαν εἰς ἀναμειξον ἀπὸ τοῦ Καλλίον Ἀρῶ-
 ν-Ρασχῶ, (800) μέχρι τοῦ Οὐλοῦγα Βεῖγκ,
 βασιλεὺς ἀστρνομίαν (1400) ἔλεγεθῆρον τοῦ πύ-
 λας Ταμερῶν, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀναμειξον, ὅ-
 στικῶν ἔλεγεθῆρον. Τὸ αὐτὸ συνέβη εἰς Κίον.

Ἐν μίση τοῦ 16 αἰῶνος μ. X. τῷ 1543,
 ὁ Κοπέρνικος ἀναμειξον ἐλεγεθῆρον εἰς τὴν
 ἀθρησκείαν τῆς βίβλον τῆς νεωτέρων ἀστρνο-

μίας, ήτις διακινεί ότι ή Γ' ή, εις έν ελρισκόμεθα έν είνι εις τό κέντρον του κόσμου, άλλ' ότι είνι απόλυτος πλανήτης περιφέρονς ώς οι λοιποί περί τον Ήλιον. Από του χρόνου τούτου ήτοι πλείότερον των τριακοσίων έτών, οι προσδοκίαι και έργασαι των έπιφανών μεγαλοευνών, είνιαι άρμόζουσιν έν βίην των προς αναζήτησιν της αληθείας, των Γαλιλαίων, των Κοπέρνικων, των Νευτώνων, άθανάτων Ιβρυτών της Αστρονομίας, οι των Cassini, Roemer, Halley, Flamsteed, Bradley, Lalande, Herschel, Laplace Bessel, Le Verrier (1) και οι των νεωτέρων αστρονόμων πάντων των έθνών, είνεσθε ώς απόδειξιν, επιβεβαιώσαστε, επιπέδωσαν την πραγματικότητα του συστήματος του Κοπέρνικου.

Όπως έν μέση της μακράς σειράς των αιώνων, ή άρχαιότητα των επιστημών έφθασε μέχρι ήμών αναπτυσσομένη, τελειομένη, ζωογονήσασα άδικαλίπτος και άφύστος βροχίαις της πλείους του λαμπροτέρου των μνημείων, άπερ έδωκε τό ανθρώπινον πνεύμα—μνημείον άδιείκτιστον, άπό του ύψους του έσπου θυώμεθα σήμερα την έπιμονήν των σφαιρών, άνοκαλύπτουσαν την έκτασιν του διαστήματος, και παρατηρούμεν της επανασημαίας των κόσμων, θαυμάζοντες τους νέμους, έπαιρει τους θάνατους, τους έκδησεσθε και περιζήσαντε αείτους έν μέση του κινήτου άπείρου. (άκαλυφτή) Σ.Κ.

ΕΛΛΗ

Συνέχεια ής πρώτης εν

Νόστω τινά ή Έλλη ήμισυ έν τού ύπερβών βήματα και εις άμύλλας: ήγήθησθε και είνεν έν τή σεληνόρμη την Μναΐδα ακαδημαίαν ένωθεν του μικρού τείχου και κάτωθεν αΐτης:

(1) Ένα μέ άστρονόμος έν έσπετα προσημύμεν της Γαλιλαϊκής γραφής.

πέγαις τινας, άντρα, κρημαίνον άπό των θήμων και των προβολών του βράχου.

Η Έλλη συλλέξασα λίθους άνήλθεν επί του τείχου και όρθη μεγαθυραμένη εκ της λευκής αΐτης δούλης και της υκατερινης διαγωγίας, έρριψε αΐτας επί του ανθρώπου, όστις έκούσθη έν μέση των βράχων και των βήσεων.

Η Μναΐς έρρηξε κραυγήν:

— Μη μου τον φωνάζεις! έφώνησε.
 — Άρει με, κίρη του φάλλου! Πώς! Καθ' έν έραν ή πόλις ελρισκείται έν κινήσει, καθ' έν έραν οι πατέρες και οι άδελφοί ήμών τή προσήρουν τό έαυτών σίμα, τή Άθηνά, θεράτρη Άθηνάϊον..... Άλλά σέπειται, διότι ή φίλος σου έν είνι έκεί μου' αΐτων: Είνε λοιπόν άτιμας: Είνε βήσασαι: ή μάλλον έκρόθη, ότι οι άλλαι άνεχώρουν:
 — Δέν έπρέκειτο να άνεχωρήσει, είνεν ή Μναΐς, διότι είνε ζήνας, έγκατεστημένος έν τή πόλι.

— Τι είνεν ή Έλλη, φρικώσα κρίπτιντα τό πρόσωπον έν τούς χερσίν αΐτης.

Είνεν ήγειρουσε την κεφαλήν και επιθέτουσε τας δύο χείρας επί των όμων της Μναΐδος προσεδάξεν αΐτην άκαρδωμικώς:

— Άκουσον, τή είνεν, έν σιμής ευσύχρησεν τή τή Άθηνά..... Φυλάξου!

Η Έλλη επανέθεσε εις τό εωκράτιον της έκαμα την πρηνεχλήν τούτην:

«Ω θεά, κίπερ ή πατήρ μου έν τό θέρρε σΐνου έθνήσασαι προς τούς άρχαίους ήρωας, κίπερ πάντες όσαι ελρισκονται έν Σαλαμίνι, είνε πρόθυμοι και έτοιμοι να άποθάνωσι, κίπερ ένά αΐτη μέση μένη πάντασθε σάψην είνεν. Σε και τον πόλιον, ήτις σου είνε προσήλθε, τρήμα μή τό έγκλημα της Μναΐδος ήγειρει εναντίον ήμών την δυσμείαιάν σου. Διότι πολλάκις οι θεοί θέλουν πάντες οι άσπετοι μιας πόλιως να ελθωσι έκην διά τό έγκλημα ένός και μένου, όπως ελθάσασαι ήμεις, ότι έξαρτίσασθε οι μόν έν των έν και ότι ή ήρτη ένός έκαστου άφανακλή εις πάντας.

«Άλλ' έκακο τούτου μάλιστα επιτρέπεται, όστε τό έγκλημα μής καρδίας κακής και άδουναίου να άποπλήνηται διά της θεούας, καρδίας καλλιτέρας και ισχυροτέρας: διά τούτο ή θεά σοί προσηρμη την ζωήν μου προς ήξίλασμέν. Λάθε έμε! λάθε έμε! Είμαι τήν τέρον άσθενής και τέρον πάσχουσα, όστε ένν χρισιάσεται πολύ όπως άποθάνω και θα έλθω προς σε, όπως άποσπύται έν τή ελαφροτέρη πούτ του άνήμου φάλλου, επέρ άπόλασε τον χυμόν του και ή φίλος κατέκουσε. Και έμε πούλιον έτι με κατεβήχθησεν ή φίλος μεγάλου έρωτος.

«Ο έρωσ αΐτος έν είνε έρωσ προς άνδρα τό γνωρίζεις, οΐδε προς άλλο τι πλάσμα καταδέδικασμένον εις τον θάνατον.

«Άγαπή ένι έκ παντός μάλιστ να ύπάρχη, Άγαπη Σε είνε θεά! όστω είνεσθ ή υός, ή άρετή, ή άρμονία και άγαπή της Άθηνάς, διότι ή πόλις, έν ήξίλας, όπως μικρόν κατά μικρόν διαπλάσσει έν αΐτην ύπόδειγμα βίον και άνθρωπίνης κοινωνίας προς την θεάιν σου σάψην.

«Εΐθε διά του θανάτου μου διά της θερμής μου άγάπης, ής ή θάνατος αΐτος είνε δείγμα και διά της ήμύλλας, ήν ή άνέμερτης αΐτος θα διαταίσει κατόπι ήμου, να δουρηθ να βοηθώσω τό σχιδά σου ή Παρθένε! Είμαι ίσως σου, και θα άποθάνω ελγροιστημένη, διότι έν άποθάνω εκλαί ένι οι Άθηνάϊοι θέλουνσι θρημαθείσασαι, και διότι συ θα με καλέσει. Λάθε έμε, χάρισον ήμεις την νύκτα, και θέλησον όστε να σωθ ή Μναΐς.»

Την επάφρην, ή Έλλη είνεζαται εις τον πύλλον, ή έν Μναΐς εις γυναικων τού έκλασε έν' έν, τι είνε σιμής.

Ο νεακός εις ήλθεν κίρηθίως κραυγίζων:
 — Κακαί εΐθήσασαι! Η πρώτη γραμμή των πύλων ήμών είνεσπεσθη αΐθως έν άρχής της μάχης και ή καταστροφή ήμών βεβαιώσεται.

Η Έλλη ήγήθη, όχρητοτέρα του συνήθους, έμινε άλοήτως επί τινα σιμής, είνε άρπάσασε την Μναΐδα άπό του βραχίονος:

— Τή είνεν εΐθε!

Η Μναΐς κατατραχέθησεν ένν έρριπον άποστασιν.

Η Έλλη τότε βραίως έσπερε αΐτην προς τον ναόν της Πολιάδος Άθηνάς, πρό του έυλίλου άγάλματος, του μεταξύ πάντων τιμημίνου και έπισχυμίνου υπό της όργής ήκίγκασε την άρσάιν κίρη να κάμψη τά γόνατα.

Άρπάσασε αΐτην από την κίρη, έσπερε έγγυρτίον έν του στήθους αΐτης και πάντα ταΐτα μετά σπουδής ταχύτητας, όστε ένν έσχε κίρη ή Μναΐς όπως ύπερασπισθ.

— Και ήδη, άπόθασε! είνεν.

Έφώνε έν τον βραχίονα, ότι θέρμος σάπην και χαρμώσινον φωνών άνήλθε μέχρι του ναού.

Ο θεόδωρος εις ήλθε λέγων:

— Μη είνεν άπατήται. Οι Πέρσαι έστράπτην εις φυγήν. Νίκα! Νίκα!

Τό έγγυρτίον ήξίρωσε των χερσίν της Έλλης και έπειτα λυπηθής επί του προάνου... Τούτω μεγάλη ήτο ή χαρά αΐτης.

Ένα μέση ματίπασα έκείθεν ή ήρτη των μεγάλων Παναθηναίων.

..... Έν μέση της πομπής, επί τινος μικράς ελγροισίας νύκας, ή έρριπον ήξ έν των έπισχυμίνων πολιτών, ήπλοΐτες άκτινιζόσασαι ή πύλλος, όλος κίκαλυμμένος υπό μαρμάρων τεχνηέντως επείργασμένον.

Όπισθεν του πύλλου έβιάζον οι ένν νεακός ή Μναΐς άθροιστή, άμύρμον και γαλαστή (διότι ή φίλος αΐτης ένν είνεν άποθάνει έν της πτώσεώς σου είνεσπερην τον κινήτον με τινος μένου άμύρμη). Η Έλλη μόλις ύπεδυσταζόμενη και όχρηθ θανασίμως όχρη, διότι είνε κενθην τον θεόν πύλλον.

Όταν έφθασεν εις τον ναόν της Πολιάδος Άθηνάς, ή Έλλη έλασε τον πύλλον εις τας μικράς αΐτης χείρας και έν' έρρητικώ κινήματος, έν' ή ήξίπασασε ένν ή ψυχή αΐτης και ένν τή άπείμαν έν της ζωής, άπείθη τό άκτινιζόσασαι έκασμα παρά τους πόδας της θεού...

Είτε, απολύτως τὰς δυνάμεις, ὠλισθήσῃ ἐπὶ τῶν γονάτων, καὶ βραδύς, κατέπεσε ὅπως ἐν ταῖς πινακῶν τοῦ πίπλου. Ἡ Παλλὰς εἶχεν εἰσσευθεὶς τὴν προσοχὴν αὐτῆς.

Η. Α. ΓΡΟΥΓΙΑΝΗΣ φ.φ.

ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ ΠΑΛΙΣΣΥ

Συνήθως οἱ ἄνθρωποι ἀπολαμβάνουσι τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα εἰς μεγαλοφυῆ πνεύματα ἀφίλουσιν, εὐδομῶς φροντίζοντες νὰ μάθωσι διὰ ποῖον ἀκατανυμώστου πόνου, διὰ ποῖον σκοπίου, ποῖα μεγάλα προσκόμματα ὑπερίβησαν, καὶ ποῖον πάλιν ὑπέστησαν, ὅπως φθάσωσι εἰς τὸν ἐπιδικώμενον σκοπόν. Τί μάλλον εἰς τὸν ἰστορικόν ἄνθρωπον ἐν ἰσχύϊ ὡς θρόμβος αἵματος εἰς καθόρουσιν τὸ μέγιστον τῶν ἔργων ἰαλίων τῆς ζωῆς, ἢ ἡ πείνα καὶ παντοειδῆς ἄλλαι στερήσεις ἐν ἧται οἱ σὺντροφοὶ αὐτῶν κατὰ τὰς μακρὰς τῆς ἔργου τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐν πολλῶν ἢ λήθῃ ἢ ἢ ἀχαριστίᾳ δὲν ὑπέβησαν ἢ κινεῖσθαι τῶν ὑπερτιθροῦσιν μέγιστον αὐτῶν ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν νὰ ἀφελῆται ἐκ τῶν ἰστορικῶν, ὅς ἰαλίως πολλὰς εἰς τῆς ζωῆς τῶν ἐπιβήσαντων, ὀλίγον μερικῶν νὰ μάθῃ τὴν ἱστορίαν τῶν μακρῶν τούτων τῆς ἱστορίας καὶ τῆς τέχνης. Ἄγνωστὸν εἰ πολλὰ καὶ αὐτὰ τὰ δυνάμει τῶν. Ὅστω φέρ' ἵπτις ἢ νεκρὰ ἐσομένης, ἢ μετὰ χάριτος παρεθίτουσιν τὰ ἄλλα τῆς εἰς καλλεσιγνητώτερον φαινομένου θαλάσσης, ἢ ἢ ἀπὸ ἀποπνεύσεως ἢ μετὰ μεγαλείου φωνῶσιν τὸν ἐκ Μίαιας κερφῆν τῆς εἰς κορυφώτατον καὶ λεπτεπίεστοτον κόμην, ἐκείνη δὲσιν παρὰ νὰ μάθῃ εἰς τίνα ὄφειλε τὴν εὐχαρίστησιν τῶν ἡμερῶν τούτων κορυφαίων, καὶ διὰ ποῖον ἀκατανυμώστου πόνου ἐβλήθη αὐτός, ὅπως περὶ τὸν ἡμῶν ταῦτα :

Ὁ εἰρήνη αὐτῶν καθίσταται Βερνάρδος Παλισσύ ἰστορῆσθαι εἰς κατὰ τὸ 1510 ἐν Charai-He-Biron. Υἱὸς πτωχοῦ ὑλοποιῶν, εὐδὲ τὴν ἐλαχίστην Πλαβὸν παιδίον, εὐδὲ ἔσχε παρὰ,

ὡς ὁ ἴδιος ἀπολογεῖ, «Ἐλλο βιβλίον ἢ ἐν Ὀυρανῶν καὶ τὴν Γῆν, ὅπερ εἰς πάντας ἰδεται, ἔπος ἀκαθάρτου καὶ κατανοῆτος αὐτός. Ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῶν εἰκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτων πεινίστατος, οἰκῶν ἐπὶ ἀθλίαν καλύβην ἐν Saintes, ἔτος ζωγράφος ὄλων καὶ χαρμάντρου, σὺζυγος καὶ πατὴρ πολλῶν τέκνων, εἰς ὧν τῆς διατροφῆς μὴ ἱκανῶν, κατελήθη ἐπὶ τῆς ἱστορίας ἰαίως νὰ κατασκευάσῃ ἀγγεῖα ἀγγελλοῦσθαι (saïence) καὶ νὰ μιμηθῇ τὸν Luca Robia. Ἀδυνατῶν νὰ περιηγηθῇ τὴν Ἰταλίαν, ὅπως μάθῃ τὴν μέθοδον, ἐπαγαθῆς νὰ ζητήσῃ ταύτην φηλαρῶν ἐν τῇ πατρίδι ὅπου εἰρίεσθαι.

Καὶ κατ' ἀρχαί μιν ἰδύσθαι νὰ καταρτίσῃ εἰς εἰκασίαν περὶ τῶν ὄλων τῶν δυνάμεων νὰ ἀποτέλλουσι τὴν οὐσίαν τοῦ μίλτου ἰαίως πολλὰς ἀκαθάρτους ὅπως βεβαιωθῆ, ὅσοιαι ἰδύναται νὰ ἦν αὐταί, συνήρῃσιν τοὺς οὐσίαι, ὅς ἐνέμειν ταύτας, ἰστορῶσιν ἀγγεῖα πηλίνα ἐκ τῶν αἰμάτων, τὰ αὐτῶν, ἰστορῶσιν τὰ κλίμακα διὰ διαφόρων ἰσχυρισμῶν ὅς αὐτῶν παρασκευάσθαι, καὶ ἰαίως ταῦτα ἐντός θηρατῶν κλίμακα, ἐν εἰα κατασκευάσθαι πρὸς τὸ σκοπὸν τούτων. Εἰς ὅλα ταῦτα τὰ πειράματα ἀπέτυχεν τὸ εἰ πρῶτον αἰρῶν, ὅπερ ἀπέβουσι, ἔτε μεγάλη πιστῆς καλοποιῶν ἀγγεῖων καὶ πολλὰ ζῆλα αἰνῶτα, χημικαὶ ὄλων, χρόνος καὶ ἔργου.

Καὶ ὅπως ἐξακολούθησιν τὰ πειράματα ἐν τῇ μέσῃ τῶν παρεθίτουσιν τῆς γυναικὸς του, τῶν ἀρσενῶν τῶν τέκνων του καὶ τῆς αἰρωμένης τῶν γεινῶν του. Ἡ σὺντροφὴ του εἰς ἰαίως βεβαιῶς εὐχαρίστως διαλυομένης εἰς καπνὸν τούτων ἔτε μετρίως πύρου τῆς πύρου αὐτῶν οἰκίας, ὄφειλεν ὅμως νὰ ἐνέμειν, εἰς τὸ Παλισσύ ἔτος ἐπὶ τὸ κρῖτος ἰαίως, ἢ ἐντὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἰματῶν ἔτε νὰ ἐγκαταλίπῃ. Ἐπὶ μένος, ἐπὶ ἔτε ἐλάλησθαι ἐξακολούθησιν τὰ πειράματα του. Μὴ εὐχαρισθησῆς ἐκ τοῦ πρώτου κλίμακα, φηλαρῶσιν ἔσχερον ἔτος τῆς οἰκίας, καὶ ἐν τούτῳ εἰς ἰαίως νὰ ζῆται, καταρτίσθαι νὰ φέρμασιν καὶ νὰ ἀγγεῖα, ὁπόσους εἰ τούτων χρέματα

καὶ τούτων χρόνον, ἔσχε καταρτίσθαι αὐτός καὶ ὁ οἰκογενεὶά του εἰς τὴν ἰσχυρῆν ἀδελότητα. Ἐπέμειν ὅμως ἐν τῇ σκληρῇ καὶ ἀκαθάρτῳ αὐτῶν ἰσχυρισμῶσιν.

Μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ἐξακολουθῇ τὸ ἔργον του ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐπαγαθῆς νὰ μεταρτίσθαι τὰ ἀγγεῖα εἰς ἰστορῶσθαι, ἀπέχον μίαν καὶ ἡμισίαν ἔσχερον τῆς Saintes, ἀλλὰ πάντοτε ἀπετύχων. Ἀκαθάρτους ἀλλ' ἀκαταρτίστους, ἀπερῖσθαι νὰ κατασκευάσθαι αὐτῶν ὁ ἴδιος πλησίον τῆς οἰκίας του κλίμακα ἐξ ὄλων, καὶ διὰ τῶν ὄλων του χεῖρας ἰστορῶσιν αὐτῶν τὴν ἔργου. Ἐξῆται πληθύνει ἐν τῇ κερφῆν, ἔσχε ταύτας ἐπὶ τῶν ὄλων, τὰς ἰστορῶσθαι, γινόμενος αὐτῶν πτωχῶν μιλτοπῶν, οἰκοδόμος, ἀχθοφόρος κτλ. Μετὰ τὸ πέραν εἰς ἔτερον ἔτος παρασκευάσθαι τὸν κλίμακα καὶ τὰ ἀγγεῖα πρὸς νῆαν ἀπόπειραν. Καίτοι τελείως καταστρέφουσι τοὺς αὐτοῦ πόρους, συνεσώρῃσθαι μεγάλην ποσότητα ζῶλων. Τὸ πῦρ λοιπὸν ἐκείνη καὶ ἡ ἔργου ἰστορῶσθαι ἐν νῆαν ὁ Παλισσύ οὐδὲ ἐπὶ στιγμήν ἔσχε τὸν κλίμακα του. Ἡ ἡμέρα ἐλάλησθαι παρεθίτουσιν αὐτῶν, ἰστορῶσθαι ἢ νῆαν ὁ Παλισσύ ἰστορῶσθαι πάντοτε, καὶ πάντοτε ἰαίως τὸν κλίμακα. Ἄλλ' ἐν πῶσι τούτων τὸ μίλτον εἰς ἰαίως. Ὁ ἡλικίος ἰστορῶσθαι τὸ δεύτερον τῆς ἔργου τῶν καὶ ἡ γυνὴ τῶν τῆ ἔσχε τὸ μερῶν τοῦ ἰσχυροῦ πρῶτος τῆς οἰκογενεῖας, εἰς τὸν αὐτῶν ἐν τῇ κερφῆν ἔτε νὰ ἀρῆσθαι τὸν κλίμακα εἰς ἔτε μετ' ἀπελπίσθαι ἰστορῶσθαι τὴν προμῆθειαν τῶν ζῶλων. Ἄλλὰ καὶ ἡ εἰστροφὴ ἡμέρα παρεθίτουσιν χωρίς τὸ μίλτον νὰ τακῆ. Ὁ ἡλικίος ἰστορῶσθαι, ἀλλ' ὁ Παλισσύ εἰς ἰστορῶσθαι. Ὅχι, ἀγγεῖα τὴν ἔσχε, ἔσχε μακρῶν τῶν πόνων, ἀπέλπισθαι ἀλλὰ μὴ ὑποχωρῶν, ἔσχε πλησίον τοῦ κλίμακα του, ὄλων ἰστορῶσθαι ἔσχε τῶν ὄλων, ἔσχε πῶς τέλος τὸ μίλτον ἔτε τακῆ. Ἡ τρίτη ἡμέρα, ἢ πρῆτι νῆαν αὐτῶν παρεθίτουσιν ἢ ταύτης, ἢ πρῆτι, ἢ ἔτε τέλος . . . ἐπὶ ἔτε μακρῶν ἡμερῶν καὶ νύκτας, ὁ ἀκάθαρτος Παλισσύ, καίτοι βλάπτουσι οἰχομένης πύρου αὐτῶν τὰς ἰαίως, ἰστορῶσθαι καὶ ἀγγεῖα, ἀλλὰ τὸ μίλτον εἰς ἰαίως.

Τότε ἔσχε νὰ ἐνεργῆται, ὅπως ἀγορεύει ἀλλὰ ἀγγεῖα καὶ ἄλλα ζῶλα καὶ νὰ προσημαρῆσθαι νὰ πειράματα . . . Ἐπιχρῶσθαι προσημαρῶν τὰ ἀγγεῖα καὶ ὄλων αὐτῶν ἐν τῇ κλίμακα ἔσχε ἐν νῆαν πῦρ. Τὸ πειράμα τούτου ἔτε ἀλλῶν τὸ τελευταῖον, ἔτε τὸ πειράμα τῆς ἀπελπίσθαι. Ὁ Παλισσύ λοιπὸν ἔσχε φλογώδεις πῦρ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἰσχυρῶσθαι τούτων θερμότην τὸ μίλτον εἰς ἰαίως. Ἐρχίζου ἔτε τὰ ζῶλα νὰ ἐλαττωσῇ. Πῶς νὰ διατρήσθαι μέχρι τέλους τὸ πῦρ τούτου τῆς καλίσθαι; Ὁ Παλισσύ παρεθίτουσιν παντοειδῶν, καὶ τὸ ὄλων αὐτῶν πίπτει ἐπὶ τοὺς καλίσθαι τοῦ αἵματος, ἐπὶ ζῶλα ἔτε νὰ καθεῖσθαι θερμότης. Τί εἰς τῶν ὄλων θυσία εἰς τὸ μέγα πειράμα, ὅσους ἢ ἰστορῶσθαι ἔσχε τῶν ἰαίως ἐκ τῶν τερματῶν ζῶλων! Οἱ σκόλοι ἀπεπύσθαι καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸν κλίμακα. Ματαία θυσία! Τὸ μίλτον εἰς ἰαίως. Δίκα ἐπὶ λεπτὰ καὶ μεγαλειτέρα θερμότης ἔτε ἰαίως τὸ ἐλαττωσθαι! Εἰς χρεῖα ζῶλων, ἀέριζ ζῶλων, ζῶλων ἐπὶ πάσης τιμῆς. Προσημαρῶν νὰ καθεῖσθαι τὸ σκόλον τῆς οἰκίας του, ἢ νὰ ἔτε ἀπετυγχάνει τὸ τελευταῖον τούτου πειράμα!

Φοβερὸς πόνος ἀκούσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐν τῇ μέσῃ τῶν κερφῶν τῆς οἰκίας καὶ τῶν τέκνων του, ὁ Παλισσύ φθάνει παραρτίστους τροπῆς καὶ καθίσθαι τερματῶν καὶ ἰστορῶσθαι αὐτὰ ἐν τῇ κλίμακα. Ἄλλ' ὅμως οὐδὲ αὐτῶν τῆσθαι μάλλον τὸ μίλτον. Δὲν ὑπολείπεται ἢ τὸ σκόλον . . . Κρῖτος πύρου καὶ σκόλον καταρτίστους ἀκούσθαι τὸ δεύτερον ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παρεθίτουσιν αἰ ἀκαθάρτους σκόλον ἀκούσθαι ἐν τῇ κερφῆν τῆς ἔσχε, ἢ καὶ τὰ σκόλον. Γυνὴ καὶ τέκνα τῶν ἐν ἀπογνῶσθαι ἐξορῶσθαι τῆς οἰκίας. Τῆς στιγμήν ταύτην ὁ ἰστορῶσθαι ἔτε ὄλων ἔσχε ἰστορῶσθαι, ἀκαθάρτους ἐκ τῶν πόνων, τῆς ἀκαθάρτους, τῶν ἰστορῶσθαι, καὶ τῶν ἀγγεῖων. Κατόχρῶν καὶ καταρτίστους γινόμενος, ἰστορῶσθαι ἔσχε εἰς τὸ τέλος τοῦ ὄλων.

Ἄλλ' εἰρίσθαι ἔτε τὸ μετῆρῶν. Ἡ τελευταία βίβη τῆς φλογῆς τῆς οἰκίας τὸ μίλτον.

θανε εις Νιαν 'Υόρκην. Ο θρως μας τότε Ισα-
ρθη να επισκεφθῃ τῆς 'Αγγλίας, ἀλλὰ μὲ
αἰδικὸν τινα σκοπόν. τὰ ζήτησιν αὐτῆς γυναικὸς του,
ἐπειδὴ ἐθελοθήθη παρὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως τὸν
παρέλαθε μὴ' αὐτοῦ εἰς Ζουάικον, ὅτι ἦτο ὄρ-
φικός καὶ ὅτι ἐρρόντισον περὶ αὐτοῦ ὑπὸ φιλι-
θρωπίας ἀνοήτων ἐν κίβρις καὶ μία κυρία καὶ
ὅτι ἐπέταξ εἰς τὸν ὑπερτίαν τῆς θελήσεως, ἵνα
κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν' ἀναγκαῖα ὅσον ἴδιονατο
καλλήτερα. Ἡ ἀποκρίσις ἦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπο-
κρίσις τῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ Βρεττανικοῦ πλοίου, διὰ
τὸ ὅποιον ὅμως εἶναι ἡ ἀποκρίσις. Ἐπειδὴ τὰ
πράγματα ὅν ἴδιονα καλῶς καὶ ἱμαλλῶν πῶ-
κῶν νὰ ἐκκαλοῦνθῶσι, ἐπέταξ καὶ εἰσέλθῃ
εἰς ἱμαρκαὸν γραφεῖον εἰς Νιαν 'Υόρκην, ὅπου
πῆλξαι με πάλυ ὑπελείπεται τρῖσι. Ἐπειδὴ
ἦτο καλὸν ἴδιον, ἔγινε ἰστέος ἰδιον ἀτασκαρι-
τῆς. Ὅπως ταχίως ἴδιονα εἰς τὴν πρῶτον, ἔ-
πειτα εἰς εἰς τὴν συναδέλφον του πνευματικῆς
μίας ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ ἱμαρκαὸν καὶ
συμπιλεθῆθη ὅπως εἰς τὴν ἱμαρκαὸν. Ἡ
ἀπόφασις αὐτῆς ἐπρόβλεπον εἰς τὸν νῦν σίντρι-
ρον ἀκαρπῶν ἴδιον, ὅπως διατάραξον τὴν εἰ-
ρήνην τοῦ ἀκαρπῶν καὶ ἰσκαρῶν εἰς
τὴν ἀκαρπῶν τοῦ πλοίου μας ἐκ τῆς ἱμαρ-
μας. Κατόπι αὐτοῦ κατέλαβον ἰδιον ἴδιον ἰ-
θωρῆ εἰς Νιαν 'Υόρκην καὶ μετὰ ταῦτα ὑπερτίαν
ἰδιον ἰσκαρῶν τῶν πρῶτων νὰ ἱμαρκαὸν εἰς
τὴν ἱμαρκαὸν γραφεῖον ἐν Νιαν 'Υόρκην ὑπε-
λείπεται ἔγινε σίντριρον καὶ ἀπῆλθεν ἰδιον
περὶ τῶν. Κατ' ἴδιον τὰ ταχίως ἴδιον ἰσκαρῶν
ἰσκαρῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπερτίαν τῶν πρῶτων
πρῶτων του. Πρὸ τριῶν περὶ τῶν ὑπερτίαν
πρῶτων εἰς Λίβερπουλ καὶ μετὰ ταῦτα εἰς
εἰς τῶν πρῶτων καὶ τὸ ἰσκαρῶν ἰσκαρῶν
τῆς Βρεττανίας. Ἐκ τῶν ἰσκαρῶν τῶν
ἰσκαρῶν ἀκαρπῶν ἐν Βρεττανίᾳ ἰδιον
εἰς τὸν Νότιον τῶν κατεπίσθη, ὅτι ἡ
Βρεττανία ἦτο ὁ ἰσκαρῶν αὐτοῦ ἰσκαρῶν
εἰς 'Αγγλίαν. Διαλλῶν μίαν ἀκαρπῶν εἰς
Criston, ἀκαρπῶν τὰ ἰσκαρῶν εἰς Λίβερ-

πουλ διὰ μέσου τῆς Δυτικῆς Οὐαλλίας διὰ τῆς
Monmouthshire. Εἰς τῶν τῶν χώραν ἦτο
ὅτι ἡ τῆς τῶν ἰσκαρῶν εἰς τὸν ὄρθον τῆς με-
τῆς του. Ἡ ἀκαρπῶν περιγράφῃ ἀλλ' ἡ
ἰστορία τῶν μῶν δηλαδὴ ἡ ἰσκαρῶν μῶν νὰ
λεχθῆ. Ὅτι τὸ ἰσκαρῶν παιδίον ἰσκαρῶν ἐκ τοῦ
εἰς τῶν τῆς τῆς ἰσκαρῶν εἰς τὸ ἰσκαρῶν
τοῦ ἰσκαρῶν ὅτι ἦτο ἀκαρπῶν παρὰ τῆς μητῆς
του καὶ ἀκαρπῶν ἰσκαρῶν αὐτῆς λέγουσαν, ὅτι ἡ
ἰσκαρῶν εἰς αὐτῆς ὑπὸ τῆς μάμας τῆς. Εἰς τὸ ἰσκαρῶν
γῆρας ἀκαρπῶν, τὸ ἰσκαρῶν περιέλασε τὴν
ἰσκαρῶν, ἦτο ἀκαρπῶν ἀκαρπῶν τὸ βρε-
τανικὸν ἰσκαρῶν τῆς μάμας του. Καὶ αἱ λέξεις
αὐτῶν τῶν εἰς ἰσκαρῶν Κορῆθον
in remembrance of me].

ΠΑΙΓΝΙΑ

34

Λεξιγραφία.

Ἐίμαι τόπος πῶ γινώσκω καὶ πάλυ ἰσκαρῶν.
Ἐπὶ τὰ γράμματα μὲ ἴσκαρ ὅπου ὅτι ἀποκρί-
σις.

Μ. ΛΑΜΠΡΙΑΝ.

35

Λεξιγραφία.

Τὸ πρῶτον τῆς σίντριρον, ἴδιον τὸ ἄλλο ὄρθον
τῶν σίντριρον πρῶτων, ἐκ τῶν πάλυ ἰσκαρῶν.

Μ. ΛΑΜΠΡΙΑΝ.

36

Λεξιγραφία.

Μῆκος τῆ τοῦ σώματος εἰς.
Ἐπὶ τὸ πρῶτον τῆ γράμμα ἡ τῆ ἰσκαρῶν
ὅτι μὲ κατεπίσθη μὲ τὰ ταχίως.

Μ. ΛΑΜΠΡΙΑΝ.

37

Κυβόλεξον
Α
Ο . . . Ν
Σ

(Νὰ συμπληρωθῶσι ταῦτα πρὸς σχηματισμὸν τοῦ
κυβόλεξου.

Μ. ΛΑΜΠΡΙΑΝ.

38

Κυβόλεξον
Κ
Ε . . . Ν
Ρ . . . Ω
Σ

Μ. ΛΑΜΠΡΙΑΝ.

39

Φράσις ἐξ ἀλφαιβητικῶν γραμμάτων 12.
Νὰ σχηματισθῆ φράσις, ἢ τὰ ἀρχικὰ γράμ-
ματα ἰσκαρῶν λέξεως, κατὰ σειράν λαμβανόμε-
νων, ὅτι ἀποκρίσῃ τὸ γινώσκον ἀφῆδου
χρόνιον.
Ἡ ἰσκαρῶν φράσις, κατὰ βούλησιν εἰσκαρῶν
νὰ ἦτι εἰσκαρῶν ἡ ἰσκαρῶν, ἰσκαρῶν τῶν
ἰσκαρῶν.

ΕΛΕΝΗ Β. ΡΟΔΙΟΥ.

40

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν λέξεων Κύβη—τῆς
—τόλου, σχηματισμὸν τὸ ὄρθον περιεπέταξ τῶν
βασιλείας τῆς ἀκαρπῶν.

ΕΛΕΝΗ Β. ΡΟΔΙΟΥ.

41

Ἦντες τῶν ἰσκαρῶν καὶ ἄλλοις κατεπίσθη.
Καὶ ἄλλοις ἰσκαρῶν, ἀκαρπῶν τῶν ἀκαρπῶν
Κατόπι ἰσκαρῶν, ἐκ τῶν ἀκαρπῶν
Ἄλλ' ὅταν ἰσκαρῶν, ὅτι ἦσαν μῶν εἰς

42

1 2 3 4
5 6 7 8
9 10 11 12
13 14 15 16

Μεταθέσῃ τοὺς ἀκαρπῶν ἀκαρπῶν αὐτοῦ, κατὰ
ἀκαρπῶν τῆς αὐτοῦ ἀκαρπῶν, κατῶν καὶ ἀκαρ-
πῶν νὰ εἰσκαρῶν τὸν 34.

ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

43

Ἐίμαι ἰσκαρῶν ἀκαρπῶν τοῦ γινώσκον ἐξ ἰσκαρῶν.
Κεφάλην καὶ τῆς τῶν ὅν διὰ τῶν κατῶν
καταλλήλων τοῦ ἰσκαρῶν μου πῶντος ἀκαρπῶν,
ὅτι ὅτι μῆρ ἰσκαρῶν ἰσκαρῶν ὅτι ἀκαρπῶν.
Μὲ τὸ πρῶτον μου ὅτι ἦτι πάντως ἐν ἀκαρπῶν.
Ἦν τὸ ἰσκαρῶν ἐκ ἀκαρπῶν ἐν ἀκαρπῶν.
Τὸ ὅτι ὅτι μου εἰς λέγει ὅτι, ἰσκαρῶν μὲ τῶν
ἰσκαρῶν πάντως ἰσκαρῶν καὶ πρὸς βούλησιν τῶν
ἀκαρπῶν.

ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

44

Διὰ τῶν ἀκαρπῶν ἀκαρπῶν ἀκαρπῶν
Θ
Ε Σίντριρον.
Μ Ὅρθον γινώσκον ἐκ τῆς (*)
Ι ἰσκαρῶν τῆς ἰσκαρῶν
Σ Ζῶν
Τ . . . (*)
Ο . . .
Κ . . . Μῆ τῶν ἰσκαρῶν.
Λ . . . Πῶν τῆς ἰσκαρῶν (*)
Η . . . Σίντριρον
Σ

45

Τὸ ὄρθον μου ἀκαρπῶν ἐξ ἰσκαρῶν γινώσκον
τοῦ ἀκαρπῶν τῶν ἰσκαρῶν ὅτι ἰσκαρῶν
ἰσκαρῶν τῆς ἀκαρπῶν, εἰς ἀκαρπῶν καὶ εἰς

(*) Πῶν, ἰσκαρῶν.
(*) Πῶν τῆς ἰσκαρῶν.
(*) ἀκαρπῶν ἀκαρπῶν τῶν ἰσκαρῶν.

«Δίδει και γὰρ δὲν εἶχε ἀπορασίαν νὰ περῶν ἀπὸ Παρίσι, ἀλλὰ ἐπέβη, ὅτι πρέπει νὰ συνεννοηθῶ μὲ πρόσωπὸ τινα καὶ δι' αὐτὸ θὰ μείνω ἡμέρας τινές.

«Ἄχ Τζὼν νὰ ἤξευρες τὴν ἀγωνίαν ποῦ ἐπράξησα διὰ τὴν παρεξήγησιν ἐκείνην· εἶχε σκοπὸν νὰ σοῦ δώσω τὰς 50 χιλιάδας τῆς προτεραιῶν τῆς ἀναχωρήσεώς σου· ἀλλ' ἐκουμίσσο καὶ τὴν ἐπαύριον μὲ εἶχε φέρει χωρὶς νὰ μ' ἀποχωρηθῆς καὶ ἐπαγγέλλεσαι εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ τραπέζιτην, νὰ εἰ ἀνὴρ καὶ νὰ σοῦ τὰς 5000, ἀλλὰ δὲν κατόρθωσιν νὰ σὲ εὕρῃ.

Τι κόπον ἔ Γεώργη;

«Ὁ Γεώργη καλὰ εἶναι καὶ τὸν ἴκαρμ συνειπαρὸν μου. Ἄρες καυμῆναι Γεώργη τὰ περιμένα.

Ταῦτα λέγων ὁ Βάλλουιν ἐξηκολούθησε τὸ γυμνάσιον. Πράγματι τυχεῖως καὶ ἱσχυραῖως εἰς συνθήσιον ἦλθεν εἰς τὸ Hôtel Splendide οὗτε ἐσκόπειν νὰ εἶδῃ τὸν Γεώργην καὶ τοὺς παλαιούς γνωρίμους του· ἀλλ' ὁ χρόνος ὁ παντοῦ μάταιον εἶχεν ἐξαλείψει ὅλην τὴν πικρίαν καὶ περιφρόνησιν, ἣν συνέλαβε κατὰ τοῦ Γεωργίου καὶ εἶν ἐκινήθη παρὰ νὰ δεχθῆ τὴν ἑορτασὴν αὐτοῦ χεῖρα.

«Δὲν μὲ ἐρώτησεν διὰ τὴν ἀμερικανικὴν ἀπειρίαν;» εἰ τῷ λέγει ἐπὶ εἰδους ὁ Γεώργηος κατόπιν στενωχωρημένῃς πιμπῆς, καθ' ἣν ἡχοκλούουσι ἀμφότεροι ὡς ἐγγύζωνται ἱσχυρῶς διὰ τῶν ὁδόντων.

«Καὶ τί γίνεται; ἀπήτησιν ὁ Βάλλουιν μετ' ἀδιαφορίας.

«Ἡ γρηθὰ Λεὶλὸν ἀπέθανε καὶ γέρας τῆς ἀπέκρησιν ἐπὶ τέλους τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἡ μὲς Ἰωάννα θίλει νὰ γίνῃ γεροντοκόρη, ἀπορρίψασα ὅλας τὰς προτάσεις τῶν θαυμαστῶν της.

«Ἐν εἴῃ ἀναχωρήσεως ἔβριγγε τῶν χειλῶν τοῦ Τζὼν χωρὶς θιβαίως νὰ τὸ θέλῃ διότι ἴσπευσε νὰ προσθήσῃ καὶ τι μὲ μάλιστα.

«Ἀπόψε θὰ εἶδῃ μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς πάλιν εἰς τὸ ἐν τῷ μελοδράματι θεωρεῖόν μου, ἐρχομαι καὶ ἐγώ;

«Ὁ Φέρδης θέλει μὲ πᾶν μίσην νὰ τραπῆ εὐάριστος εἰς τὸν φίλον του.

Μετὰ τινος στιγμῆς καίφους ἐξίχθη ὁ Βάλλουιν καὶ εἰ εἶχε συνειραγῆσθαι νὰ συναντηθῶσιν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ ὕπνου, εἶδα εἶχε καταλύσει ὁ Τζὼν. Ὁ Φέρδης προέβαινε εἰς τὸν φίλον του νὰ μεταφέρῃ τὰς ἀποσκευὰς του εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ νὰ συγκατοικήσῃσιν ὡς πρότερον, ἀλλ' ὁ Βάλλουιν ἀπέρριψε τὴν προσφορὰν διὰ τὸς μὲν ἰσχυρῶς ἀπορριπτοῦ.

Τῆς ὁρισθῆσαν ὥραν μετέβησαν εἰς τὸ μεγαλύτερον καὶ μετὰ τινος δευτερόλεπτα ἦλθε καὶ ἡ Ἰωάννα, ἰσχυρῶς πρὸς στιγμῆν ἐκπεπληγμένη ἀλλὰ συγκαταστήσασα τάχιιστα ἐάντι, ἔλαβεν ἀμέσως τὸ σύνθημα αὐτῆς ὅρος ἀδιαφορίας καὶ ἴσπευσε σχεδὸν φιλοφρόνως εἰς τὸν Βάλλουιν τὴν ἐξίχθη γρηθὰ ἴσπευσε οὗτος νὰ ἐργάζῃ ἐνθουσιαστικῶς ὡς δεκαεταστὴς νεανίας. Ὁ γέρον νεανίας Ὁ γέρον Τραπεζίτης τὴν εἶχε λαχμονήσῃ καὶ ἐδίχητο νὰ πρὸβῃ εἰς «ἐκὴν ἀστάσειν, ὁ Φέρδης, ὅπως ἐπαείλθη ἡ μήνη του, ἐν τούτοις ἰδεῖσθαι ὄραται ἐπιπρότερον διὰ τὸν Βάλλουιν ὁ ἀγαθὸς γέρον καὶ ἄρχισεν ἀμέσως

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΠΟΡΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ ΕΝ ΑΡΓΑΤΙΑ

Σήμερον 10ης Δεκεμβρίου 1764, ἐπεσκέσθη τὸν ἄγ. πατέρα Στόρη, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβον 10 λίρας, ἡμίσεως ἴσους μισθὸν μου· καὶ αὐτὸ τὸ μικρὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον μὲ ἀπέμεινε πολλοὺς κερδαίνω, ἔλαβον ἔχει ἄνευ τινός ἐνοχλήσεως.

Ἄφου περιμένον ἐπὶ μέαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν εἰς τὸν ψυχρὸν πρόδρομον, ἐγενήθη δευτέρως ὅπως παρουσιασθῶ εἰς τὸν σεβασμιώτατον κύριόν μου, ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπὶ ἀνακλιτήριον πλησίον τοῦ γραφείου του. Τὸν ἐχειρίτῃσθαι διὰ ταπεινῆς ὑποκλίσεως, ἐκείνος δὲ μὲ ἀνταπεκίδωκε τὸν χειροτισμὸν διὰ μικρῆς τῆς κεφαλῆς κλίσεως ἀνασείρας δ' ἄλλω πρὸς τὰ ὅσα μὲν ὄραται μου

τον μεταξωτὸν σκεδῆν του, ἀμέσως πάλιν τὸ ἐξαμῆλωσε. Εἶναι πραγματικῶς ἄνθρωπος, πολλὴ ἐξουσιοδοτικὴ καὶ αἰσθητικὴ ἐστὶ μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν πλησιάσω χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ τὸν ὄρατον, τὸν ὁποῖον θέλω αἰσθανθῆ παρυσιαζόμενος ἐνώπιον βασιλέως.

Δὲν μὲ παρεκλίσεις νὰ καθίσω, ἐν καὶ καλῶς ἐγνώριζεν ὅτι εἶχον δευτέρως πῆξας καὶ ἐν κακοκαίρῳ εὐδαιμονία μάλιστα καὶ ὅτι τὰ κερμῆστα μίλη μου δὲν ἐξουσιοδοτήσαν ποσῶς κατὰ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, καθ' ἣν ἴσπευσε ὄρατος εἰς τὸν προθάλαμον. Μὲ εἶδε τὰ χεῖρα. Ἡ καρδία μου ἐπαύθη σφοδρῶς, ὅταν ἀπεπεριρίθη νὰ τῷ ἐμείλῃσθαι διὰ τὸ ἀντακίμωτον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τινος χρόνου ἰσχυρῶς, ὄχι διὰ μικρὸν τοῦ μισθοῦ μου εὐχόμην. Μὲ ἀγωνία, ὡς εἶναι ἐμείλῃσθαι νὰ πρὸβῃ ἐγκαρδιῶς τι, προσπαθῶν εἰς ἄρχισμα, ἀλλ' εἰς πᾶσαν προσπάθειάν μου καὶ εἰς λόγους καὶ ἡ φωνὴ μὲ ἐγκαταλείπει.

«Ἐπιθρομῆτε νὰ εἴπητε τίποτε;» παρατήρησεν ὁ Πρωτοπρωτοβύτριος πρὸς εὐγενεῖς.

«Μάλιστα—συγχωρησάτέ μου—ὅλα τὰ πράγματα εἶναι τῶσδε ἀκαρτῆ, ὅστε ὁ μικρὸς εἶδος μισθὸς δυσκόλως δύναται νὰ μ' ἱσχυρῶς εἰς τοὺς δεκάτους τούτους χρόνους.»

«Μικρὸς μισθὸς! Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐμείνητε τὸ μισθὸν σοῦ μικρόν; Ὅσονταν ἦλθα ὄρατος νὰ εἶρω ἄλλο ἱσχυρῶς διὰ 15 μίνας λίρας κατ' ἴσους.»

«Διὰ 15 λίρας! Καρὶς οὐκ ἐγγύεται· ἔδωκε τίς πιθανόν νὰ ἱσχυρῶς εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν μὲ τὸ ποσόν αὐτό.»

«Ἐπιπῶν κέρει ἱσχυρῶς ὅτι ἡ εὐαγγελία σου εἶναι ἐξέστην. Ἐχάτε ἄλλω μίσην εἰς θυγατέρας.»

«Μάλιστα, ὡς μόνον, σεβασμιώτατε ἀλλ' ἀξέμωστα. Ἡ Ἰωάννα, ἡ πρῶτος, εἶναι ἔδω 18 ἴτων, καὶ ἡ Πέλλη ἴσους εἶχεν θίλει ἡμιπληρώσει τὰ 12.»

«Τόσον καλλίτερον. Δὲν δύναται εἰς θυγατέρας σου νὰ ἱσχυρῶσιν;»

«Ἐνῷ ἔλαμ ἴσους εἰς ἀποκρίθῃ, οὗτος εἶπε κατὰ τὴν συνήθειάν μου ἱσχυρῶς καὶ λέγων, εἶπε ἱσχυρῶς πρὸς τὸ παρῆλθον, ὅτι ἐκείνους εἶπεν δὲν εἶχε καιρὸν, ὅπως ἐμείλῃσθαι μετ' ἡμοῦ σήμερον. «Ἀλλὰ δύνασθε νὰ περῶσθε πάλιν εἶπε τελειῶν τὸν λόγον του, εἶπεν θέλωτε κρατῆσαι τῆς θέσιν σοῦ ὡς εἶπεν διὰ τὸ Νῆον ἔτος.»

Ἐκείνους πολλὴ εὐγενεῖς, καὶ ἤγγισεν τὸν προθρόνον του, δευτέρως οὗτος εἶπε ἐπιπρότερον, ἵνα ἀπέλθῃ. Ὅθεν ἔλαβον τὰ χεῖρα, καὶ ἀναχώρησα ἀποχρηστικῶς. Ὁδύπνησε πρὶν μὲ εἶχε ἰσχυρῶς ἡ ἀποβῆσαι τῶσδε ψυχρῶς, καὶ ἰσχυρῶς εἶπε καίτοις θὰ μ' ἱσχυρῶς εἰς αὐτόν. Δὲν μὲ παρεκλίσεις εἰς τὸ γέρας, οὗτε μοὶ προσέφερε κατωφθακτικὸν τι ποσόν ἢ γυμνάσιον, ὡς συνέθιζεν ἄλλοτε νὰ πρὸβῃ. Δυστυχῶς ἰσχυρῶς ὅτι ἦλθε μὲ προσέριπαι τι, ὅταν ἦλθον χωρὶς νὰ φῆγω πρὸς ἱσχυρῶς εἶναι τὴν πόλιν ἱσχυρῶς δεκάλεπτον ἄρτον, καὶ ἐπεσκέσθη οὗτος.

Πόσον ἴσους καταβεβλημένους, ὅταν ἀπέλαβον τὸν ἐπίπρουν ὄρατον μου! Ἐκαλοῖον ὡς μικρὸν παιδίον. Ὁ ὄρατος, τὸν ὁποῖον ἱσχυρῶς, ἦταν ἱσχυρῶς ἀπὸ τὰ ὄρατον μου.

Ἀλλὰ ἀναχώρησε, ὡς θυμῶν! Ἀναχώρησε διὰ τὴν ἑορτήν σου καρτῆρα. Δὲν εἶπε εἰς ἐπιπρότερον θίλει διὰ σὲ πλῆον; Ἦν ἰσχυρῶς εἶπε ἄνευ τῆς θέσιν σου. Καὶ εἶναι μόνον κατὰ 5 λίρας ἱσχυρῶς εἰς μισθὸν σου 5 λίρας εἶναι ἐν τίτῳ τῶν ὄρων μισθοῦ μου μισθὸν, καὶ μάλιστα μόνον 10 ἀνάγκας τῆν ὥραν πρὸς πρῶτον καὶ ἐνθουσιαστικῶς καὶ τῶν τριῶν ἡμῶν. Τὸ λοιπὸν μὲν μόνον; Ἐκείνους ὁ ὁποῖος εἶδεν τὰ κέρη τῶν ἀγροῦν, καὶ τῆσθαι τοὺς κερμῆσθαι τῶν ἀγροῦν, εἶπε θίλει μὲν ἱσχυρῶς εἰς τὴν Πρωτοπρωτοβύτριον σου; Ἐχάτερον εἰς καρδίαν! Πρῶτον νὰ περῶσθαι τινος ἐν τῶν παλαιωτέρων μου.

Δεκ. 16. Πρωτοβύτριον ὅτι ἡ Ἰωάννα εἶναι ἀγροῦν. Ἡ φωνὴ τῆς εἶναι ὄρατος ἡ ἡ ὄρατος τῆς. Εἶναι τῶσδε εὐκατεστέρως ἡμοῦ, ὅστε τῆσθαι ἱσχυρῶς ἀποκαλῶν ἡμοῦ τὸν πατέρα της.

Νῆος εἶναι ἱσχυρῶς τὸ θῆρος εἰς ἀναγγεῖλαι εἰς

τὰς θυγατέρας μου τὴν δωδέκατον εἶδον. Ὁ-
ταν ἀνέβην αὐτὴν πάλιν, ἡ Ίωάννα κατὰ
πρῶτον μὲν ἐσκυθρώπησεν, ἀλλ' αἶφνης ἡ ὄψις
της ἐφωτισθῆ καὶ μοι εἶπε «Εἶναι τοῦτο τῆς
παιδοῦ σου ἡ αἰτία πάτερ;»

«Καὶ ὅτι πρέπει νὰ μὲ τερπύττω ἀπεκρίθη.
«Ὁχι, ὅτι πρέπει.»

«Ἀγαπητὸν μοι τέκνον εἶπον ἐγὼ, εὐδαιμό-
νησθε ἀπαλλαγὴ τῶν χρεῶν καὶ βασάνων μου.
Δὴν βλήπω πῶς ἀναρῶμαι ν' ἀνθίσωμαι κατὰ
τὴν δυσχεροῦσάν μου. Βλέπωσι οὖν αἱ ἀνάγκαι μου
εἶναι μεγάλαι· τὴν ἄνοιαν ἐκείνου θύομαι ἀρῶ-
σαι διὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀπαύτως ἀναγκαῖα, καὶ
ποῦς θάλα μὰς βοηθήσει.»

Ἡ Πόλις ἐπέθετο ἐπὶ τῶν γυνάτων μου, μὲ
ἐπαύθη καὶ εἶπεν, «Ἐπιθήτω νὰ τοῦ εἶπω καὶ
τις, ἀγαπητὴ μου πάτερ. Ἐπιπέθη γὰρ τὸ
ἴσπερος οὗ ἦτον ἡ Πρώτη τοῦ Ἔτους, καὶ οὗ
ὁ βασιλεὺς ἔβλεπεν εἰς Κ—, ὅπου ἐγίνετο λαμπρὸ
ἑορταστικόν. Ἡ αὐτὴν Μεγαλειότης ἀπέπεσε πρὸς
της θυγατέρας μου καὶ ἐπέθετο εἰς τὴν οἰκίαν μου.
Δὴν εἶχον τίποτε νὰ τῷ προσφέρωμαι, καὶ αὐ-
τὸς διατάξας ὅπως πῶς ἐκ τῶν ἰδίων μου οὐκ
τῶν κωμωδῶν μου ἐπέθετο χρεῶν καὶ ἀργυρίων πει-
κῶν. Στρατιωτικῶς μουσικῶς ἐπιπέθη ἐπέθετο
τῆς οἰκίας μου, καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἐπιπέθη, ἐπι-
πέθη οὖν οὐκ ἀφροντὴς μίτραν ἐπισκόπου ἐπὶ προ-
καρῶν ἐκ βασιλείου. Ἐφάρτετο πάλιν ἀλλοδα-
τος, ὡς τὰ εἰς οὗ ἀποβλήσαντα κἀνέμασθα τῆς
καρῆς τῶν ἐπισκόπων, τὰ ὅποια βέβαιον εἰς
ζωγραφίας παλαιῶν βιβλίων. Ἡ μίτρα ἐπέθετο
ἐπὶ τῆς καρῆς σου, καὶ τοῦ ἔργου λαμπρό-
τητα. Ὅμως πῶς παράξεναι τοῦτο μὲ ἴσπερος
ὡσαύτως ἐκαστοῦ γέλωτος· καὶ τότε ἡ Ίωάννα
μ' εἶπεν, τὸ ὅτι μὲ ἔκλυσε πάλιν. Βί-
βαια τὸ δωδεκὸν τοῦτο φανερὸν οὗ ὅτι λάθος
δωρὸν οὗ τῆς πρώτης τοῦ Ἔτους· καὶ ὅτι μὲ
μάνην παραδικαστικῶς μόνον ἔλαρα μέχρι
τοῦ Νέου Ἔτους.»

«Ὁ! εἶπον εἰς τὴν Πόλιν, πῶς κἀθεσται
καὶ πιστεύσει τοιαῦτος ἀνοήτως. Τὰ δωδεκά
εἰν ἀληθινὸν εἶρη κατὰ ἀσφαλίαν.»

Ἀλλῶ, πάτερ, ἐν ταύταις ὁ Θεὸς τὰ δω-
δεκά :

«Ὁχι, ὅχι, τέκνον μου· ἐπέθετο πᾶσαν
τιμωρὴν ἐπ' αὐτόν.»

Ἄν καὶ εἶπον εὖτε εἰς τὴν Πόλιν, ὅμως
συναιῶ τὸ δωδεκὸν εἰς τὸ ἡμερολόγιόν μου. Ὅταν
τις ἔχει εἰς ἀπαύτως, καὶ τὸ παραμικρὸν
πρῶτον ἀρῶσαι πρὸς βοήθειάν του. Καὶ ἐν ἑξ-
ῶν τῆν Πρώτην τοῦ Ἔτους ἔβλεπεν εἶναι λίαν
ἀσφαλίαν παρ' ὅλων ἡμῶν.

Καθ' ὅταν τὴν ἡμέραν ἐνεργησάμεθα εἰς τοὺς
λογισμοὺς μου. Δὴν μοι ἀρῶσαι εἰς λογι-
σμοῦ. Ὅταν λογαριάζω καὶ ἐνεργησάμεθα εἰς
χρηματικῶς ἐπιπέθησι ἐκαστῶν εἰς τοὺς μου,
καὶ οὗτις οὗ καὶ βεβαίως ἡ καρδία μου.

Δικ. 17 Ὅλα μου τὰ χρεῖα πλὴν ἐνός, χρε-
ματικῶς, εἰσέπραξα. Εἰς πέντε ἑτάμια μέρη
ἐπλήρωσα 7 λίρας καὶ 11 σελίνια. Μοι ἔμειναν
λοιπὸν μετρητὰ 2 λίραι καὶ 9 σελίνια. Ταῦτα
πρέπει νὰ ἀρῶσαι εἰς μὲνας καὶ ὁ Θεὸς βοη-
θῆσι. Τὸ μόνον ἔργον, τὸ ὅποιν εἶδον εἰς
τοῦ ἔργου Κόσμου εἶναι πρέπει νὰ τὸ ἀρῶσαι
ἐν καὶ ἔχει τῶν μεγάλων ἀνάγκων αὐτοῦ. Ἄν
καὶ παλαιόν, εἶναι ὅμως εἰς καλὴν κατάστασιν,
καὶ ἡ τῶν οὗ εἶναι μεγάλη ἀλλ' ἡ Ίωάννα ἔ-
χει πολὺ περισσότερον ἔργον ἀνάγκων ὡς ἐπίπερος
ἔργον. Στρατιωτικῶς ἡ καρδία μου ὅσα βλήπω
τὸ ἀγαπητὸν μου τέκνον πρέπει ὑπὸ τὸ λεπτόν
καὶ ἐκαστῶς ἐπίπερος. Ἡ Πόλις
πρέπει ν' ἀρῶσαι μὲ λαίαν, τὸ ὅποιν ἡ ἀδελφὴ
της κατακαίεται τῶν ἐπιπέθων ἐκ τοῦ ἰδίου
της τοῦ παλαιῦ.

Πρέπει νὰ παρατήσω τὴν μεταξὺν μου εἰς
τὴν ἡμερῶν, τὴν ὅποιν ἐκαστῶν μετὰ τοῦ
γυναικῶς μου Οὐλίας, καὶ τῆν Πόλιν αὐ-
τῆν θύω πάλιν ἀσφαλίως. Ἐξὼ εἰς τὸ Κ—, ὅ-
που ἡμερῶν, ὅτι μαθηταὶ τις εἶποναι. Εἰς
τὰ ἡμερῶν τοῦ Νουάρκετ ὁ δόξ τοῦ Κόμ-
βερλινδ ἐκέρχεται 5,000 λίρας ἀπὸ τὸν δόξα
τοῦ Γράφου. Ἐἰς ἀξιοπαρατήρητον, οὗ εἰς λό-
γους τῆς Γραφῆς ἐκαστῶν, πάντοτε κατὰ
γρᾶμμα, «Εἰς τὸν ἔχοντα θέλω, εἶπεν, καὶ

«ἀπὸ τὸν μὲ ἔχοντα θέλω ἀρῶσαι.» Ἐγὼ καὶ
εἰς αὐτοῦ τοῦ πτωχοῦ μου μισθὸν πρέπει νὰ χρεῖω
ὁ ἄλλος.

Πάλιν μεμνησθῆσι ἰστορῆσι! Διότι νὰ μεμ-
νησθῆσι ὁ μὲν ἡμερῶν, τὴν ὅποιν εἶναι ὅτι
ἔχει πλὴν ἑαυτοῦ νὰ λαμβάνω; Δὴν δύνωμαι
εἰς μὲν παρ' ἄλλων ἢ ὁ στρατηγὴς Πόλις
κατορθῆσι νὰ διατηρῆ ἐλευθέρων τῶν Κερκίαι,
ἢ ἄλλα τοιαῦτα εἶναι; Δὴν τὸν Πόλις εἰν φε-
ρῶμαι, εἰς ἔχει 20,000 γερμανικῶν
στρατιώταις.

Δικ. 18 Πῶς μὲν πρῶτον ἀρῶσαι, ὅπως
καταστήται πτωχὸν ἀσφαλίως εὐτυχῆ! Ἡ Ί-
ωάννα ἐπεμνήθη ἐπιπέθων προμάνων εἰς
ἐπιπέθων τιμῶν καὶ ἔργον καταστήται μὲ τῶν
Πόλις ἀσφαλίως αὐτὸ ἐκ νῦν, ὅπως τὸ κατα-
στήσει ἀσφαλίως. Ἡ Ίωάννα ἐπιπέθων ἀσφαλί-
ων ἔργον ν' ἀρῶσαι καὶ σφαιρικῶς πᾶσι τῶν
πραγμάτων ἡ σφαιρικῶς τῆς εἶναι τῶν γυναικῶν,
εἰς τὸ ἔχοντα εἰς ἔργον ν' ἀρῶσαι εἰς τὴν τι-
μῆν, τὴν ὅποιν ἔβλεπεν αὐτὴ προσεῖται. Ἐχῶ-
μαι τότε ἀλλοπαύτως χρεῖω. Ἡ Ίωάννα
θέλει νὰ φέρῃ πρῶτον πρὸς τὸ νῦν ἐπιπέθων
της τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ Νέου Ἔτους,
καὶ ἡ Πόλις πάλιν αἰτία προμάνων. Στοιχη-
ματικῶς οὗ εἰς τῆς Ἀλγερίας εἰς ἐπιπέθων
μεγαλειότερον ἀσφαλίως, ὅσα εἰς Βισκῶν τῶν
προμάνων τὸ πολυτέλειον ἐκαστῶν ὅπου, εἰς, τὸ
εἰς ἀσφαλίως ἀσφαλίως, τὰ ὅσα ἀρῶσαι τὰ
καταστήματα μὲ πολυτέλειον ἀσφαλίως, τὰς μὲ χρε-
ῶν πτωχικῶν πτωχῶν, τοὺς πολυτέλειον πτω-
χῶν, τὰ πλῆστα εἶσποναι καὶ τὰς 2,000 φλω-
ρίδας.

Ἡ Ίωάννα λέγει οὗ ἡ αἰτία τοῦ ἐπιπέθων
θέλει παρατήρησι εἰς τῆς ἀσφαλίως ἀσφαλίως
μου. Μέχρι τοῦ νῦν εἶπον εἶναι πρέπει ν' ἀρῶσαι
σφαιρικῶς.

Ὁ γυναικῶν Οὐλίας εἶναι εὐγενῶν ἀσφαλίως
ἀσφαλίως. Τῶ εἶπον χρεῖω οὗ πρέπει νὰ
παύσω τὴν σφαιρικῶν μου εἰς τὴν ἡμερῶν,
ἐπιπέθων εἶναι βέβαιον πρὸς τοῦ μισθῶν, τὴν
ὅποιν τότε λαμβάνω, εἰς τῆς τῆς θέσεώς μου.

Ὅπως εἰς ἔργον τὴν χρεῖω μου καὶ μοι εἶπε,
«Ποῦ καλῶς, ὡς ἐπὶ ἔργον θέλω ἐκαστῶν νὰ
λαμβάνω ὡς πρῶτον τῶν ἡμερῶν καὶ ὅπως
θέλω ἐκαστῶν ἀσφαλίως αὐτῶν μου.»

Ποῦ εἶναι πρέπει τις ν' ἀσφαλίως. Ἐπιπέθων
χρεῖω πρῶτον ἀσφαλίως ἀσφαλίως εἰς τὸν κό-
σμον παρ' ὅπου κωμῶν τις, καὶ εἰς μεταξὺ
τῶν πτωχῶν.

Τὸ εἰς πτωχῶν τῶν πτωχῶν ἡμῶν οὗ
Ὁ ἀσφαλίως εἶναι ὅλην σφαιρικῶν ἀσφα-
λίως. Ἄν καὶ οὗ τῶν ἀσφαλίως εἶποναι, φαίνεται νὰ
μ' ἀσφαλίως. Ὅταν ἡ Πόλις ἐπιπέθων νὰ πρῶν
εἰς ἔργον καὶ ἔργον αὐτῶν μισθῶν καὶ μισοκατα-
μάνων, ἔργον νὰ φέρῃται μετ' αὐτῶν, καὶ εἰς
ἐπιπέθων ἔργον βλήπωσαι. Διακέρχεται οὗ εἰν
πάλιν μὲ πιστεύω, καὶ οὗ πρέπει νὰ προμη-
θεύσῃται ἀπὸ ἄλλων τῶν ἔργων μου. Πῶς ἐπι-
πέθων εἰς τὴν Πόλιν.

Ἄσφαλίως οὗ εἰς ἀσφαλίως εἰς μισθῶν τὸ
πῶν. Ὅλα εἰς τὸ χωρὶν λέγουσι πῶς ὁ πρῶτος
προμάνων μισθῶν νὰ ἀσφαλίως ἄλλων ἡμερῶν
εἰς τὴν θέσιν μου. Εἶναι ἀσφαλίως, καὶ τῶν
ὅτι εἶναι τοῦ θανάτου μου ἡ αἰτία. Καὶ ὁ κρι-
πῶν φαίνεται οὗ γυναικῶν αὐτῶν τι. Ὅτι εἰς
βλήπω τὸν αὐτῶν τοῦ ὅπου μὲ ἐπιπέθων τῶν αἰ-
τίων τοῦ ὅπου μὲ παραμάνων εἰς τῆς δυσχε-
ρῶν περιστάσει καὶ οὗ εἰν τῶν εἶναι δυνατόν
πάλιν νὰ πωλήσωμαι κρῖαι παρὰ τοὺς μετρητοὺς.
Αὐτὴ ἀσφαλίως πραγματικῶς πολὺ εὐγενῶς καὶ
οὗ ἔβλεπεν νὰ εἶρη βλήπω ὅπως ἐκέρχεται τὴν ἀ-
σφαλίως καὶ τὸ πρὸς ἑαυτῶν οὐκας τῆς, μὰς ἐπι-
πέθων εἰς παραμάνων εἰς τὸν Κόσμον, καὶ
ἀσφαλίως παρ' αὐτοῦ τὸ ὅλην κρῖαι, τὸ ὅ-
που χρεῖωμαι, ἐπιπέθων εἶναι πλῆθος
ἀσφαλίως καὶ ὅπως νὰ παραμάνων εἰς τὰ χρεῖματῶ-
των. Ἐργον περιστόν νὰ εἶπω εἰς τὴν ἀσφαλίως
αὐτῶν γυναικῶν πῶς ὁ ἀσφαλίως αὐτῶν μὲ με-
ταξὺ ἀσφαλίως πρὸ ἐνός ἔργον, ὅσα μὰς εἶδον τὸ κρῖαι
εἰς ὄφελον τῆς λίτρων περιστότερον τῶν ἄλλων
καὶ ὅταν εἰν ἔβλεπεν εἰς ὄφελον νὰ ὑπερο-
πισθῆ αὐτῶν καὶ ἀσφαλίως τούτου, πῶς ἀσφαλίως

καθαρά καθαρά, ότι πρέπει να λαμβάνω λίγες τόκους όταν τα χρήματά μου τῆ καθυστερούνται ἕως ἴτους, καὶ ἔπειτα μᾶς ἐδαίξε τὴν θύραν.

Ἔχω ἀκόμη μαθητὰ 2 λίρας 1 σελ. καὶ 3 δην. Τι θὰ κάμω ἐὰν οὐδεὶς μ' ἐμπιστευθῆ ὅπως πληρώσω τοὺς λογαριασμοὺς μου κατὰ τριμηνίαν; Καὶ ἐὰν ὁ ἅγ. Σάββ. διορίσῃ ἕλλην ἱερμάρειον, πρέπει ἰγὼ καὶ τὰ πτωχὰ μου τόκους νὰ πληρώσω εἰς τὰς ἀγορὰς;

Ἔστω καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἐπίσης εἰς τὰς ἀγορὰς!

Δ ε κ. 10, π ρ ω ἰ κ. Ἠγήθηον πολὺ ἰσχυρὸς σήμερον καὶ ἰσχυρότερον· τί θὰ πρᾶξω εἰς τὴν τόσον δύσκολον περίστασιν μου. Μὴ ἔλθε κατὰ τὸν δ κ. Σάββ. πλοῦτος ἐξ ἀδελφῶν μου, ὁ ἐπίσκοπος εἶναι εἰς τὴν Κωνσταντινίαν· ἀλλ' οἱ πτωχοὶ ἐὰν ἔχουν ἐξ ἀδελφῶν, μένον εἰ πλοῦτοι ἔχουν. Ἐὰν, κατὰ τὸ ἐπίσημον τῆς Πέλλης, ἔλαμβανον τὴν πρώτην τοῦ ἴτους μίτραν ἐπισκόπου, ἢ μισθ' Ἄγγλια θὰ ἦσαν συγγενεῖς μου.

Ἐγραψα καὶ δια τοῦ ταχυδρομίου ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἅγ. Σάββ τὴν ἐξῆς ἐπιστολῆν·

«Σειρασιώτατε πάτερ, Γράφω μὲ ταπεινογμίαν καρδίαν. Λέγεται ὅτι ἡ σειρασιώτης σαι προσέθεται νὰ διορίσῃ ἕλλην ἱερμάρειον ἀπ' ἐμοῦ. Ἄγνοια γὰρ ἢ ῥῆμα αὐτῆ ἔχει ἐπίστασιν πικρὴν ἢ ἐὰν ἐπιχρᾶται ἐπισηθ' ἀίθερα εἰς τινὰ πρόσωπον τὴν μὲν ἑμὴν συνέντιξεν μου.

Τὴν ὑπερβολὴν, τὴν ὅποιαν μοὶ ἐμπιστευθήτε ἐξ ἐπλήρους πίστεως καὶ μετὰ ζήλου· ἐκέρξεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν πάσῃ ἀγνοίᾳ, καὶ ἐν ἰσχύει παρεπίνοια. Καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς οὐνοδόξου μου φωνὴ ἔδεν μὲ καταδικάζει. Ὅταν ταπεινῶς ἐξήγησα μικρὰν αὐξάνου τοῦ μικροῦ μου μεθοῦ, ἢ σειρασιώτης σας ἀπλήρησι περὶ ἐλαττώσεως αὐτοῦ, ὁ ὅποιος μέλις καὶ μετὰ βίας ἐξέρχεται εἰς προμήθειαν τῶν ἡπολύτως ἀναγκαίων ἐπ' ἐμὲ καὶ τὴν εὐκαταστάσιν μου. Εἰργάσθη ἐπικαίῃ ἴση ὑπὸ τοὺς εἰσθεῖς τῆς σειρασιώτης τῆς προκατόχου, καὶ ἐν καὶ ἡμῶν ἴτους ἕρ' ἡμῶν. Ἄγω ἕλη τὸ πινταριστὸν ἴτους τῆς ἐλιάς μου, καὶ αἱ ἐρίχες τῆς κεφαλῆς μου ἔρχονται νὰ λίν-

καίνονται. Μὴ ἔχω γνωρίμους καὶ προστάτας, μὴ ἔχω τὰ μέσα ὅπως κατ' ἕλλον τινὰ τρόπον πορευθῶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. ἀναθέτω τὴν ἑμὴν καὶ τὴν τῶν τόκων μου τύχην εἰς τὴν ὑμετέραν εὐσπλαγγίαν. Ἐὰν μᾶς ἐγκαταλίπητε, ἐὰν μίνοι ἐπ' ἐμῆς ἕλλη βοήθεια παρὰ ἡ βίβλους τοῦ ἰσαίτου.

Αἱ θυγατέρες μου, καθ' ἑκάστην αὐξάνονται, προσθέτων εἰς τὰ ἐξοδὰ μου, ἂν καὶ ζῶμεν μετὰ πάσης δυνατῆς οικονομίας. Δὲν ἔχομεν ὑπερτέτην ἢ θυγάτηρ μου εἶναι ὑπερτέτη, μαγαρίσσα, πλοῦτρια, βίβερια, καὶ πανδολεπούδα κείρη, εἰς ἡμῶν εἶμαι ὁ τέκτων, ὁ κτίστης, ὁ καθαριστής τῆς κωνοδόχου, ὁ κηπουρός, ὁ γεωργός, ὁ ἔλεγκτος, καὶ ἑυλοφός τῆς οἰκίας.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῇ εὐσπλαγγίᾳ του, μᾶς διέφλοξεν ἀπὸ ἀσθενείας· ἄλλως πῶς ἠθέλωμεν ἐπιθεῖν νὰ πληρώσωμεν διὰ φόρακα;

Αἱ θυγατέρες μου εἰς μάτην ἐξήτησαν, ὅπως κάμωσιν ἄλλην ἰργασίαν, ὡς πλοῦσιμον, βίβερια, καὶ ἐξέλωμα· τὸ Κ— εἶναι μικρὸς τόπος καὶ σπανίως δύνανται νὰ εὑρῶν τοιαύτην τινὰ ἰργασίαν. Οἱ περισσότεροι ἐδῶ κάμουν τὴν ἰργασίαν τῆς οἰκίας των μόνοι, θύει εἰς αὐτὴν σαρτῆρι νὰ μισθώσῃ ἄλλους.

Σὰς βιβουλῶν, μεθ' ὅλης τῆς ταπεινότητος, ἐπὶ θὰ ἦναι πολὺ δύσκολον ἰγὼ καὶ ἡ οικονομία μου νὰ διέλθωμεν μὲ 20 λίρας τὸ ἴτος, ἀλλὰ θὰ ἦναι ἰτι δυσκολώτερον νὰ ἐπιθωμεν αὐτὸ μόνον μὲ 10. Ἄλλ' ἀναθέτω τὰς ἐπιθέδας μου εἰς τὴν εὐσπλαγγίαν σου καὶ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἰσπεύω τῆς σειρασιώτης σας, ὅπως μὲ ἀπαλλάξῃ τούλογιστον τῆς ἀρτηρίας, τὴν ὅποιαν ἀισθάνομαι.

Ἀπὸ ἰσπέλεισης τὴν ἐπιστολὴν ἔδωκα αὐτὴν εἰς τὴν Πέλλην καὶ γονικίτησος προσευχῆθη ὅπως τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς ἀποθῆ αἰσῶν. Τότε ἠσθῆθη ὅτι τὸ πτωχὸν μου ἰσαϊρήθη καὶ ἐπραῖθη μεγάλως. Εἰς λόγος πρὸς τὸν Θεόν εἶναι πάντοτε ὡς εἰς λόγος ἀπὸ τὸν Θεόν· τὸσον φωνὴν ἐξῆλθεν τοῦ μικροῦ μου δωματίου, εἰς τὸ ὅποιον πρὸ μικροῦ εἰσῆλθεν μὲ καρδίαν ταπεινογμίνην!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ

ΜΑΘΗΤΗΣ—ΦΟΙΤΗΤΗΣ ὑπὸ Ἀντωνίου Ἀθ. Ραντίου, ἱερογυῖου ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ.—ΔΕΚΑΕΤΗΣ ΣΚΑΠΑΝΕΥΣ, ἐκ τοῦ Γαλλ. (συνίχται) ὑπὸ Η. Α. Γεωργιάδου, φ.φ.—ΒΟΡΕΙΟΝ ΣΕΛΛΑΣ, συνίχται ὑπὸ Ρ.—ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ, ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ, ἐκ τοῦ Γαλλ. συνίχται ὑπὸ Σ. Κ.—ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΝΕΥΤΩΝΟΣ συνίχται ὑπὸ Ι. Κωνσταντοπούλου.—Η ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΝ ΠΙΕΡ, συνίχται, ὑπὸ Αἰκ. Ζάρκου.—ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΑΙΝΔΑΟΥ, BALDWIN, ἐκ τοῦ Γερμ. συνίχται ὑπὸ Κ. Βεζυροῦλη, καθηγητοῦ.—ΠΟΙΚΙΛΑ.—ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ. ΑΥΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΑΛΓΕΒΡΑΣ Β. καὶ Γ. ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ὑπὸ Ν. Σπυριδοπούλου, καθηγητοῦ.—ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΑΥΣΙΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΟΥ ΕΠΟΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΝΕΥΤΩΝΟΣ, συνίχται καὶ τέλος.—ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ, συνίχται.—ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΕΙΛΩΝ, ὑπὸ Αἰκ. Ζάρκου.—ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ὑπὸ Η. Ζερβοῦ.—ΠΟΙΗΣΙΣ ὑπὸ Δ. Γ. Καμπουροῦλου.—ΒΟΡΕΙΟΝ ΣΕΛΛΑΣ (συνίχται).—Η ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΝ ΠΙΕΡ (συνίχται καὶ τέλος).—ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΑΙΝΔΑΟΥ BALDWIN ἐκ τοῦ Γερμ. ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΜΑ.—ΠΟΙΚΙΛΑ.—ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.—ΑΥΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΑΛΓΕΒΡΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ Β, Γ, καὶ Δ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου.—ΑΥΣΕΙΣ τῶν ἐν τῷ 2, γαλλ. πρωτῶν ζητημάτων.—ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΑΥΣΙΝ.—ΑΔΑΜΑΟΓΡΑΦΙΑ.